

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 41. Manso Abbas Cassinensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

singularia merita celebrabant. Græci Sæculum X. A. C. 995.
 quatuor erant, Gregorius Abbas, Nilus Pater, nempe ut puto S. Nilus Rosciannensis, Joannes Infirmus, Stratus, simplicitate & pietate Angelis comparandus. Quatuor Latinos, scilicet Joannem sapientia, Theodorum silentii studium, alterum Joannem innocentia, Leonem simplicem mirum donum prædicandi ex tempore Verbum Dei, commendabant. Leo olim Nonantulæ in Longobardia Abbas, postquam huic Monasterio annis duobus præfuisset, illud Ottoni Imperatori cum Baculo pastorali reddiderat. Mabill. Sæc. 5. p. 898. 903.
 Romam deinde veniens, in Canobio S. Bonifacii simplex monachus fuit, ubi vitam Sancto sine clausit. Hic alius est a Leone ejusdem Monasterii Abbate.

§. XLI.

Manso Abbas Cassinensis.

Aligerno Montis Cassini Abbati, anno nongentesimo octogesimo sexto vita functo, succedens Manso Monasterium annis decem rexit. Is antea S. Magni prope Fundos Abbas, Regimini Montis Cassini magis auctoritate Pandolfi, Principis Capuani, Propinqui sui, quam Monachorum consensu admotus est. Unde non nulli eorum præcipui ex illa domo migrare maluerunt, quam sub ejus potestate remanere. Ex illis postea duo ejus-

Sæculum X.
A. C. 995

dem Monasterii Cassinensis dignitatem consecuti sunt, tres Jerosolymam peregrinati, quinque in Longobardiam profecti ibidem quinque Monasteriorum Ordinis sui Auctores extiterunt. Mansoni Abbati res Monasterii temporalis inprimis curæ fuit, quæ compluribus Donationibus, ipso clavum tenente factis, aucta est; sed principis magis quam monachi moribus vivebat. Permultos viros nobiles sibi ab obsequiis habebat, vestibus holosericis splendidos, ipse in Palatio Imperatoris frequens.

vit. Nil.
p. 149.

Cum S. Nilus quadam die Mansonem invisurus venisset, eum in Monasterio S. Germani infra montem, loco aquarum circumfluentium copia & situs amœnitate jucundissimo, habuit, balneo lotum & cum Primariis majoris Monasterii hilariter prandentem. Tum S. Vir eum in Ecclesia expectans audit Citharistam in Refectorio fidibus canentem; moxque ad socios: *Mementote verborum meorum, Fratres mei, non tarda in vos homines veniet ira Domini. Surgite abeamus hinc.* Nondum elapsus erat annus, cum S. Nilum vera dixisse omnes experti sunt.

Chro. s. 16.

Quippe Manso Abbas civium Capuanorum invidiam, præsertim extruptione novæ Arcis, usque adeo accendit, ut in ejus perniciem conjuraverint, suspicati, Abba-

Abbatem ambitiosum Monasterio non ^{Sæculum X.}
contentum etiam Principatum affectare. A. C. 995.

Capuanorum furorem adjuvit nequitia Adalberici Marforum Episcopi, qui Ecclesia sua cuidam filio, ex meretrice suscepto, tradita, Abbatiam montis Cassini sibi ipsi quærebat. Igitur, cum quibusdam pessimis monachis & civibus Capuanis consilium nefandum aperuisset, pollicitus est se centum libras Papiensis monetæ daturum, si excœcato prius Abbate Monasterium montis Cassini in suam potestatem redigerent. Idque ita inter illos firmatum, ut mediam partem pretii Adalbericus ante inceptum facinus, & alteram cum erutos Abbatis oculos ipsi tradidissent, solveret.

Itaque conscii Mansonem adeunt, rogantque, ut Capuam ad ipsos veniret, ubi litem justo Iudicio finirent, & Abbate, qui suspectam eorum fidem habebat, negante, se tuto illuc commeare posse, super Sacra Evangelia jurant, se eum Capuam comituros, & postea ad S. Benedictum saluum & incolumem reducturos. His verbis insignis dolus adornabatur; nam cum vulgo mons Cassinus S. Benedicti Ecclesia diceretur, illi aliam Ecclesiam S. Benedicti intra muros Capuanæ civitatis mente intelligebant. Ita deceptus Abbas ducentes secutus est. Sed ecce, ubi ad illam Ecclesiam perve-

Sæculum X.
A. C. 995.
nerunt, illico injectis manibus Abbati oculos evellunt, & diligenter linteolo involutos, Episcopi Adalberici nunciis transmittunt, qui acceptos ad Dominum suum delaturi viam ingrediuntur. Verum cum in quodam loco haud procul a Marforum urbe itinere fatigati substitissent, cibum sumpturi & curaturi corpora, atque hominem illac prætereuntem per otium interrogassent, num aliquid novi sciret? ille respondit: *Episcopus bujus Diæcesis mortuus est.* Iphis primo ridentibus & fidem non adhibentibus, viator rem ita se habere iterum affirmare, & diem horamque obitus accurate notatam referre. Tunc vero Nuncii, defossis in eodem loco, quos portabant, oculis, conscensis equis celeriter ad domum Episcopi convolant, & a narrantibus domesticis percipientes, qua die, qua hora extinctus esset, obstupescunt, eum illo ipso temporis momento expirasse, quo Abbati oculi effodiebantur. Abbas vero oculis orbatus exinde post menses circiter tres, scilicet octava Martii anno 996. e vita abiit.

§. XLII.

Ecclesia Constantinopolitana.

Cedr. to. 2.
p. 702. Constantinopoli Nicolaus Chrysoberges Patriarcha defunctus est, postquam annis duodecim & octo mensibus Pontificatum